

ב. אמר רבה בר חייה קטוספאה משמיה דרבה: משלם לו דמי חטין, שהרי כך שוים אותם צרורות, לפי שנכללים במכירת החטין. (וזה דוקא לשיטות המחייבות על 'דינא דגרמי'. רשב"ם. ונחלקו ר"י וריב"ם אם אתי גם למ"ד 'דבר הגורם לממון לאו כממון דמי'). ואסור לו להתזיר הצרורות לגרן, שאסור לערב לכתחילה. (וכל זה דוקא בשעומדות לימכר. ריטב"א).

דף צה

קנב. מה דין המכירות באופנים דלהלן, כשנמצא קלקול בחלק מן היין או בכולו:

- א. 'מרתף יין אני מוכר לך'.
- ב. 'מרתף יין אני מוכר לך — למקפה'.
- ג. 'מרתף זה של יין אני מוכר לך'.
- ד. 'מרתף זה של יין אני מוכר לך — למקפה'.
- ה. 'מרתף זה אני מוכר לך'.
- ו. 'מרתף זה אני מוכר לך — למקפה'.
- ז. חבית יין אני מוכר לך'.

א. נחלקו רב אחא ורבינא; חד אמר, מקבל עליו הלוקח עשר קוססות למאה. (ולדעה זו, ניתן לפרש משנתנו באופן זה. ראשונים). וחד אמר, אינו מקבל עליו שום יין פגום. (והלכה כדברי המיקל ביניהם (על המוחזק — המוכר), שהלוקח מקבל עליו. חו"מ רל, א. ויש מי שכתב שאם לא שילם עדיין — אין מוציאין ממנו — ההשלמה. ואין כן דעת שאר הפוסקים).

ב. נותן לו יין שכולו יפה. (הראוי למקפה).

ג. נותן לו יין שעדיין נמכר בחנות, הגם שאינו יפה, ואפילו מתחיל כבר להחמיץ, וריחו ריח-חומץ, ואמנם ראוי לשתותו כעת. (אלא שאינו רע ביותר. פוסקים).

ד. הלוקח מקבל עליו עשר חביות קוססות מתוך מאה. (וזהו אוצר ששנו חכמים במשנתנו).

ה. אפילו כולו חומץ — הגיעו. (וה"ה אם לא אמר 'זה' אלא 'מרתף' סתם. ריטב"א, רמ"ה. והרי"ד כתב ש'מרתף' סתם משמע המבנה לבדו ללא שום דבר בתוכו).

ו. הלוקח מקבל עליו עשר חביות קוססות מתוך מאה. (רשב"ם ופוסקים. והריטב"א (מכת"י) כתב שנותן יין קוסס. ע"ש).

ז. נותן לו יין שכולו יפה. (ואם אמר 'חבית זו של יין' דינו כסעיף ג. טור).

דפים צה — צו

קנב. א. כיצד מברכין על יין שהקרים?

ב. כיצד מברכין על התמד?

א. יין שהקרים, שריחו ריח חומץ וטעמו טעם יין — לדעת רב יהודה מברך עליו 'בורא פרי הגפן', מלבד ביין הרע ביותר, (מן הסוג הנמכר בקרנות העיר, ונשתנה מראהו), שמברך עליו 'שהכל'. ולדעת רב חסדא מברך על יין שהקרים 'שהכל'. (וגם נחלקו בדבר ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי. וכן נחלקו רב זביד ורב מרי בדעתו של רב יוסף. וכן נחלקו אביי ורבא במקום אחר. ראשונים).